

των, καὶ ἐπειδὴ ὁ πρίγκιψ Φιλόδωρος δὲν ἦλθεν, ἡ συναναστροφή διελύθη ἐνωρίς.

Ὁ δὲ βαρόνος, μείνας μόνος μὲ τὸν υἱὸν του, περιερέετο κατηρῆς καὶ συνωφρυνόμενος.

Ὅποια δυστυχία! ἀνέκραξε τέλος πάντων λυποῦμαι κατάκαρδα διὰ τὸν καλὸν μας Ἀλέξανδρον, καὶ διὰ τὴν ταλαίπωρον μητέρα του, τὴν ὁποίαν ἠπάτησαν τόσῳ ἀπανθρώπως... ὁποία κηλὶς διὰ τὴν οἰκογένειάν της! Εἶναι ἄνθρωποι χαμένοι! Πῶς νὰ τὸν ἐξαναῖδῶ πλέον! Μετὰ τοιοῦτον σκάνδαλον, πῶς νὰ δεχθῶ εἰς τὴν οἰκίαν μου τὸν Ἀλέξανδρον; ὅλος ὁ κόσμος θὰ μὲ περιφρονῇ, διότι ὅσοι ἤκουσαν τὴν ἱστορίαν αὐτὴν θὰ τὴν δημοσιεύσουν βεβαίως... Νόθος! υἱὸς ἐνὸς τυχοδιώκτου!... ἐνὸς πλαστογράφου!... Ἀδύνατον!... Ἐδουάρδε, γράψε τον νὰ μὴ πατήσῃ πλέον εἰς τὴν οἰκίαν μου. Μὴ τὸν λέγῃς τὴν αἰτίαν διὰ νὰ μὴ τὸν ἐξευτελίῃς· ἀλλὰ πρότεξε μὴ συναναστραφῇς πλέον μὲ αὐτόν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἀκόλουθον φυλλάδιον).

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΠΙΤΤ Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ.

(Κατὰ Μακωλάιρ).

(Τέλος. Ἐκ φυλλάδιον M.B.)

Ὁ Πίττ ἤλπιε νὰ ἀναπληρώσῃ τὰ χάσματα ὅσα κατέλειπεν ἐν τῇ κυβερνήτει ἡ παραίτησις τοσούτων ὁπαδῶν τοῦ Ῥοκίγγαμ, διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν περὶ τὸν Βεδφόρδιον. Ἀλλ' οὗτοι ἀπήντησαν, ὅτι ἡ πρόβαι νὰ διορισθῶσιν ὅλοι εἰς ὑπηρεσίας ἢ οὐδεὶς. Καὶ ἡ πείρα ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ ἀξίωσις αὐτῶν δὲν ἦτο παράλογος, διότι ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἡ ἀγκάστη τὸ ὑπουργεῖον νὰ ὑποκύβῃ εἰς ὅλας αὐτῶν τὰς ἀπαιτήσεις.

Ἡ μᾶλλον λόγου ἀξία κυβερνητικὴ πράξις τοῦ ὑπουργείου τούτου ὑπῆρξεν ἡ περίφημος αὐτοῦ ἐπέμβασις εἰς τὴν ἐμπορίαν τῶν σιτηρῶν. Ἐπειδὴ ἡ συγκομιδὴ τῶν καρπῶν ἀπέβη εὐτελής, καὶ ἡ τιμὴ τῶν τροφίμων ὑψώθη, ὁ Πίττ ἐθεώρητεν ἀναγκαῖον ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τοῦ νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ σίτου. Συνελθόντος δὲ τοῦ Παρλαμέντου, ἡ μὲν ἀντιπολίτευσις προσέβαλε τὸ μέτρον τοῦτο ὡς ἀντισυνταγματικόν, οἱ δὲ ὑπουργοὶ παρέστησαν αὐτὸ ὡς ἀπαραίτητον. Τελευταῖον αἱ βουλαὶ ἐπεκύρωσαν τὴν πρᾶξιν. Κατὰ πρῶτον δὲ, περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἐλάλησεν ὁ Πίττ ἐν τῇ τῶν Λόρδων βουλῇ καὶ ὠμίλησε μὲ τὴν προσήκουσαν εἰς τοὺς ἀκροατὰς εἰς τοὺς ὁποίους ἦδη ἀπευθύνετο, ἀταραξίαν, μετριότητα καὶ ἀξιοπρέπειαν. Ἄλλος δὲ λόγος τὸν ὁποῖον περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ἀκολούθως ἐξεφώνησεν, ὀλιγώτερον ἐπέτυχε, διότι κατεφρόνησε τὰς ἀριστο-

κρατικὰς φατρίας μὲ ὑπεροψίαν, εἰς ἣν οἱ Λόρδοι δὲν ἦσαν συνειθισμένοι, καὶ μὲ σχήματα καὶ τρόπους, ἀρμόζοντας πολὺ μᾶλλον εἰς πολυάριθμον καὶ ταραχώδη συνέλευσιν ἢ εἰς τὸ συνέδριον, τοῦ ὁποίου ἦδη ἦτο μέλος. Ἐκ τούτου προέκυψε σύντομός τις ἐρις λόγων, καὶ σαφῶς ἐρρέθη αὐτῷ, ὅτι δὲν θέλει τῷ ἐπιτραπῇ νὰ ἐξευτελίῃ τοὺς ἀρχαίους τῆς Ἀγγλίας εὐπατρίδας.

Ἐπὶ μᾶλλον δὲ καὶ μᾶλλον πρόδηλον καθίστατο, ὅτι ὁ ἀνὴρ παραπεπληγμένην εἶχε τὴν διάνοιαν. Ἐπιστήσας τὴν προσοχὴν εἰς τὰς κατακτήσεις τῆς Ἰνδικῆς ἐταιρείας, ἀπεφάσισε νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὰς βουλάς τὴν ὅλην ταύτην μεγάλην ὑπόθεσιν· ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε νὰ συνεννοηθῇ περὶ τούτου μετ' οὐδενὸς τῶν συναδέλφων. Μάτην ὁ Κονουάις, ὅστις ἦτο ἐπιτετραμμένος τὴν ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων διεξαγωγὴν τῶν πραγμάτων, μάτην ὁ Κάρολος Τσουντένδιος, ὅστις ἦτο ὑπεύθυνος διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν οἰκονομικῶν, παρεκάλεισαν νὰ δοθῇ αὐτοῖς ἡ ἐλαχίστη ῥύξις περὶ τοῦ τί εἶχε κατὰ νοῦν νὰ πράξῃ· αἱ ἀπαντήσεις τοῦ Πίττ ὑπῆρξαν δύστροποι καὶ αἰνιγματώδεις· διότι ἔλεγεν, ὅτι ὥρειλε νὰ ἀποφύγῃ πᾶσαν μετ' αὐτῶν συζήτησιν· ὅτι δὲν εἶχε χρεῖαν τῆς συνδρομῆς των, ὅτι προσδιώρισε τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ἔμελλε νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐπιφύρησιν τῶν μέτρων αὐτοῦ ἐν τῇ κάτω βουλῇ. Ἦτο δὲ ὁ ἄνθρωπος οὗτος βουλευτὴς τις, μηδεμίαν μὲν ἔχων σχέσιν μετὰ τῆς κυβερνήσεως, ὑπὸ δὲ τῆς βουλῆς μὴ εἰσακουόμενος, καὶ μηδὲ ἀξίως ὧν νὰ εἰσακούεται, θορυβώδης δὲ καὶ πλουτογηθὴς καὶ ἀπαίδευτος δημαγωγός, ὀνόματι Βεκφόρδης, τοῦ ὁποίου ἡ περὶ τὴν Ἀγγλικὴν καὶ τὴν Λατινικὴν ἀμάθεια ἀφθονοῦν παρείχεν εἰς τὰς ἐρηνερίδας σκωμμάτων τροφήν. Ἡ παράδοξος αὕτη διαγωγὴ ἔφερε, φυσικῶς τῷ λόγῳ, ὅλον τὸν πολιτικὸν κόσμον εἰς πολλὴν κίνησιν. Τὸ ἄστυ τοῦ Λονδίνου κατεταράχθη. Ἡ Ἰνδικὴ Ἑταιρεία ἀπῆντησε τὴν πιστὴν ἐκτέλεσιν τῶν προνομίων αὐτῆς. Ὁ Βούρκε κατεκερύνωσεν τοὺς ὑπουργούς. Οἱ ὑπουργοὶ ἐκύτταζον ἀλλήλους καὶ δὲν ἤξευρον τί ἔπρεπε νὰ εἰπωσιν. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ ταραχῶς αὐτοῦ, ὁ Πίττ εἶπεν, ὅτι πάσχει ὑπὸ ἀρθροίτιδος, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὰ θερμὰ λουτρά τῆς Βαθης. Μετὰ τινὰ χρόνον ἀνηγγέλλθη, ὅτι εἶναι καλῆτερα, ὅτι ἐπανερχεται μετ' ὀλίγον, ὅτι θέλει ἐν τάχει δάξει τὰ πάντα εἰς ταξιν, ὠρίσθη δὲ καὶ ἡ ἡμέρα τῆς εἰς Λονδῖνον ἐπανίδου αὐτοῦ. Ἀλλ' ὅταν ἐρῆσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Μαρλοβορουγίου, δὲν ἐπροχώρησε περαιτέρω, ἐκλείσθη εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ ἐμείνεν αὐτόθι ἐβδομάδας τινάς. Πάντες δὲ οἱ διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης διερχόμενοι ἀπεθαύμαζον τὸ πλῆθος τῆς θεωραπείας αὐτοῦ. Ὑπηρέται καὶ ἵπποκόμοι φέροντες τὴν στολὴν του, ἐπλήρουν ἅπαν τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ περὶ ὅν ἐν τῶν μεγίστων τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἐτωρεύοντο εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς μικρᾶς ἐκείνης πόλεως. Ἡ δὲ ἀλήθεια ἦτο, ὅτι ὁ ἀσθενὴς ἀπεφάσισεν, ὥστε, καθ' ὅλην τὴν αὐτόθι διατριβὴν του, ἅπαντες οἱ ὑπηρέται καὶ ἵπποκόμοι τοῦ ξενοδοχείου νὰ φέρωσι τὴν στολὴν αὐτοῦ.

Οἱ ἄλλοι ὑπουργοὶ ἦσαν εἰς ἀπελπισίαν. Ὁ δούξ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ.

1.

Handwritten musical notation for the second staff of the 'Toccata' exercise. The staff contains a single melodic line with various note values and rests. Below the staff, the fingering is indicated by numbers 1 through 9, with some numbers repeated to show fingerings for specific notes.

2.nd

G⁴ A⁴ B⁴ A⁴ G⁴ F^{#4} E⁴ D⁴ C⁴ B³ A³ G³ F^{#3} E³ D³ C³

[illegible][illegible][illegible]

The Rose Tree

[illegible][illegible][illegible][illegible]

Γράφτων προέτεινε νὰ μεταβῶσιν εἰς Μαργλοβορούγιον ἵνα ἐπερωτήσωσι τὸν χρησμόν· ἀλλ' ἀνηγγέλθη, ὅτι ὁ Λορδος Χαταμίας πρέπει νὰ ἀποφύγῃ πᾶσαν περὶ ὑποθέσεων ὁμιλίαν. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ πᾶσαι αἱ φατρίαι ὅσαι δὲν ἦσαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, οἱ περὶ τὸν Β. δ'ρόρδιον, οἱ περὶ τὸν Γρενουίλλιον, οἱ περὶ τὸν Ροχιγγάμ. ἠνώθησαν διὰ νὰ ἀντιπολιτευθῶσι τὴν τεταραγμένην ἐκείνην κυβέρνησιν, εἰς τὴν περὶ τοῦ ἐγγείου φόρου ψηφοφορίαν. Ἐπειδὴ δὲ ὑπεστηρίχθησαν ὑπὸ ὅλων σχεδὸν τῶν βουλευτῶν τῶν κομῶν καὶ χωρίων, ἐπέτυχον ἀξιόλογον πλειονοψηρίαν. Καὶ αὕτη ὑπῆρξεν ἡ πρώτη, ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ Ροβέρτου Οὐαλπολίου, φορὰ, καθ' ἣν τὸ ὑπουργεῖον ἠττήθη ἐν τῇ βουλῇ ἐπὶ σπουδαίας ψηφοφορίας. Ἡ δὲ ἐξώθεν τοσοῦτον δεινῶς προσβαλλομένη ἐκείνη κυβέρνησις, διεσπᾶτο ἔτιωθεν ὑπὸ τῆς διχονοίας. Διότι εἰς οὐδεμίαν ἐστηρίζετο ἀρχήν, καὶ ἐκ πρώτης ἀφετηρίας μόνον τὸ τοῦ Πίττ κράτος ἀνεχάιτισε τὰ διάφορα στοιχεῖα ἐξ ὧν συνεφύρθη, ἀπὸ τοῦ νὰ ἔλθωσιν εἰς χεῖρας πρὸς ἄλληλα. Ἀλλ' ἐκλιπόντος ἤδη τοῦ κράτους τούτου, τὸ πᾶν ἦλθεν εἰς κίνησιν. Ὁ Κονουάϊ, ὅστις ἦτο μὲν στρατιώτης γενναῖος, ἀλλ' εἰς τὰ πολιτικά πράγματα ἦτο ὁ δειλότερος καὶ διχοφρονέστερος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐροεῖτο μὲν νὰ προσκρούτῃ εἰς τὸν βασιλέα, ἐροεῖτο νὰ ὑβρισθῇ ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων, ἐροεῖτο μήπως θεωρηθῇ ὡς στασιαστῆς παραιτούμενος, ἐροεῖτο δὲ μήπως θεωρηθῇ ἰδιοτελὴς μένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. ἐροεῖτο τὰ πάντα καὶ ἐροεῖτο μήπως νοηθῇ ὅτι φοβεῖται τι, ἡλαύνετο ἔθελον καὶ ἐνθεν ὡς σφαῖρα μεταξὺ ἐκείνων οἵτινες ἤθελον ν' ἀναδείξωσιν αὐτὸν πρωθυπουργόν, καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον νὰ σύρῳσιν αὐτὸν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν. Ὁ Κάρολος Τσουντένδιος, ἀνὴρ λαμπρὰ μὲν ἔχων πλεονεκτήματα ἀρχῆς δὲ χαλαρωτάτας καὶ ἀπέραντον ματαιοφροσύνην καὶ φιλοδοξίαν, εἰς οὐδένα ἤθελε νὰ ὑποκύβῃ χαλινόν. Τὸ ὅλον μέγεθος τῆς εὐφύας, τῆς ἀξιώσεως καὶ τῆς ἐπάρσεώς του δὲν εἶχεν ἔτι ἀποκαλυφθῇ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, διότι ἐκλινεν ἀείπορε τὸν αὐχένα εἰς τὴν μεγαλάνοιαν καὶ τὴν μεγαλοφροσύνην τοῦ Πίττ. Ἀλλ' ἤδη ὅτε ὁ Πίττ κατέλιπε μὲν τὴν τῶν κοινοτήτων βουλήν, ἐφάνετο δὲ ἀποβαλὼν τὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἔργον, ὁ Τσουντένδιος ἀληθῶς ἀφηνίασεν.

Οὕτω δὲ ἔχόντων τῶν πραγμάτων, ὁ Πίττ ἐπαυλῆθε τελευταῖον εἰς Λονδῖνον. Ἀλλ' ἦτο τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἔμενεν εἰς Μαργλοβορούγιον, διότι δὲν ἤθελε νὰ ἰδῇ κανένα καὶ περὶ οὐδεμιᾶς δημοσίας υποθέσεως ἤθελε νὰ ἐξηγηθῇ. Ὁ δούξ Γράφτων παρεκάλεσεν, ἰκέτευσε νὰ τῷ ἐπιτραπῇ συνέντευξις μίᾳς ὥρας, ἡμιστείας ὥρας, πέντε λεπτῶν ἢ ἀπάντησις ὑπῆρξεν, ἀδύνατον. Ὁ βασιλεὺς αὐτὸς κατεδέχθη νὰ υποβάλῃ αὐτῷ ἐπανειλημμένας παραινέσεις καὶ παρακλήσεις. «Τὸ καθήκόν σας (τὸν ἔγραφε,) ἡ τιμὴ σας αὕτη ἀπαιτοῦσι νὰ πράξετέ τι. Αἱ ἀπαντήσεις εἰς τὰς προτροπὰς ταύτας ἐγράφοντο συνήθως καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ Πίττ, ὑπὸ τῆς συζύγου του, διότι αὐτὸς δὲν εἶχε τὴν δύναμιν νὰ κρατήσῃ εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὸν κάλαμον. Εἰς δὲ τὰς ἀπαντήσεις αὐτὰς, προσπίπτει εἰς τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως· δὲν ἔχει

λόγους νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὴν βασιλικὴν εὐμένειαν, τὴν τοσοῦτον ἀριδῆλως ἀποδειχθεῖσαν εἰς τὸν ἀτυχέστερον τῶν ἀνθρώπων· ἰκετεύει νὰ τῷ ἐπιτραπῇ μικρὰ ἔτι συγγνώμη. Κατὰ τὸ παρὸν δὲν δύναται νὰ ἀσχοληθῇ εἰς καμμίαν ὑπόθεσιν· δὲν δύναται νὰ ἰδῇ τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ. Πρὸ πάντων δὲ δὲν δύναται νὰ ὑποστῇ τὴν συγχίνησιν πάσης μετὰ τῆς Μεγαλειότητός του συνδιαλέξεως.

Πολλοὶ ἀπέκλινον, σχεδὸν εἰς τὸ νὰ ὑποπτεύσωσι, ὅτι εἶχε, καθὼς λέγουσιν οἱ στρατιωτικοί, τὸν πυρετὸν τῆς πυρίτιδος. Ἐπραξεν, ἔλεγον, λάθος μέγα καὶ τὸ συνησθάνθη· ἡ ἀχανὴς πρὸς αὐτὸν εὐνοία τοῦ κοινοῦ, τὸ μέγα ἐκεῖνο ἐπὶ πολιτικῇ συνεσεὶ ὄνομα, ἀπωλέσθησαν διὰ παντός. Μεθύσας ἀπὸ τῆς ὑπεροψίας, ἀνέλαβεν ἔργον ὑπέρτερον τῶν δυνάμεων αὐτοῦ. Ἐβλεπε δὲ ἤδη πρὸ ποδῶν οὐδὲν ἕτερον ἢ δυσχερείας καὶ ἀπότυχίας, καὶ τούτου ἕνεκα παρέστησεν ἑαυτὸν πύχνοντα, ἵνα ἀποφύγῃ παθήματα, εἰς τὰ ὅποια δὲν εἶχε τὴν γενναϊότητα ν' ἀντιπαραταχθῇ. Ἡ ὑπόνοια αὕτη εἶχε μὲν τὸ πρόσχημα πιθανότητός τινος ὡς ἐκ τῆς ἀδυναμίας ἐκείνης, ἥτις ἀπετέλει τὴν καταφανεστέραν τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ κηλίδα, ἀλλὰ ἐεδικῶς ἦτο ἀνυπόστατος. Πρὶν ἔτι ἀναδειχθῇ πρωθυπουργός, τὸ πνεῦμά του, ὡς εἶπομεν, εἰς νοσερὰν εἶχε περιέλθει κατὰστασιν, ἥδη δὲ συνδρομὴ εὐτυχιῶν καὶ ἠθικῶν αἰτίων συνεπλήρωσε τὴν διατάραξιν τῶν διανοητικῶν αὐτοῦ δυνάμεων. Ἡ ἀρθρίτις, ἡ μεγάλη ἐκείνη τοῦ ὅλου αὐτοῦ βίου συμφορὰ, κατεβλήθη διὰ μέσων ἰσχυρῶν· καὶ πρῶτον τότε, ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐπέρασε πολλοὺς μῆνας ἀνενόχλητος ὑπὸ τῶν νυγμάτων αὐτῆς. Ἀλλὰ τὸ κακὸν μετέβη ἀπὸ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν εἰς τὰ νεῦρα· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀπέβη δύστροπος, δύσθυμος, εὐερέθιστος· ἡ παραλυτία τῶν δημοσίων πραγμάτων, ἡ ἐπικειμένη εἰς αὐτὸν βαρεῖα εὐθύνη, ἡ συνείδησις τῶν ἰδίων σφαλμάτων, αἱ ἐριδὲς τῶν συναδέλφων, ἡ ἀγρία τῶν συκοφαντῶν αὐτοῦ κλαγγή, ἐσύγχυτάν ἐξ ὀλοκλήρου τὸ νοτιερόν αὐτοῦ πνεῦμα. Ἐν καὶ μόνον, ἔλεγεν, ἠδύνατο νὰ τὸν σώσῃ. Ἐπρεπε νὰ ἀγοράσῃ πάλιν τὴν ἐπαυλὴν ἐκείνην, τὴν ὀκρίαν, ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, εἶχεν ἐκποιήσει. Ὁ νέος αὐτῆς κύριος δὲν ἤθελε νὰ τὴν δώσῃ, ἀλλ' αἱ παρακλήσεις, τὰ δάκρυα τῆς Λαίδου Πίττ, τὸν κατέπεισαν τελευταῖον, καὶ τότε μόλις ἠσύχασεν ὁ πῶρος ὁ σύζυγός της. Ὅσακις ὁμοῦς ἀνέφερον εἰς αὐτὸν περὶ ὑποθέσεων, αὐτὸς ὁ ἄλλοτε μεγαλοφρονέστατος καὶ τολμηρότατος τῶν ἀνθρώπων, ἐφέρετο ὡς ὑστερικὸν κοράτιον, ἔτρεμεν ἀπὸ κεφαλῆς ἀέχρι ποδῶν καὶ ποταμὸς δακρύων ἀνέβλυζεν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Οἱ συναδελφοὶ αὐτοῦ ἐξηκολούθησαν ἐπὶ τινα χρόνον ἔτι τρέφοντες τὴν ἐλπίδα, ὅτι θέλει ἀναλάβει μετ' ὀλίγον τὴν ὑγίαν του καὶ θέλει προκύβῃ πάλιν ἀπὸ τοῦ ἀναχωρήματος αὐτοῦ. Ἀλλὰ οἱ μῆνες παρήρχοντο καὶ πάντοτε ἔμενε κεκρυμμένος, καὶ, καθ' ὅσον ἠδύνατο νὰ μάθωσι, καταβεβλημένος τῷ πνεύματι. Τελευταῖον ἐπαύσαν νὰ ἐλπίζωσιν ἢ νὰ φοβῶνται τι ἀπὸ αὐτοῦ· καὶ ἐπαχείρησαν ἤδη, καὶ περ διατελοῦντος ἔτι αὐτοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀνευ διαγίγμου τινος, μέτρα,

τὰ ὁποῖα ἐγίνωσκον ὄντα ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενα εἰς τὰς βουλὰς αὐτοῦ καὶ τὰ φρονήματα, συνεδέθησαν μετ' ἀνθρώπων τοὺς ὁποῖους περιεφρόνητε, παρήτησαν ἄλλους τοὺς ὁποῖους μάλιστα ἐτίμησε καὶ ἐπέδωκεν εἰς τὰς ἀποικίας φόρους, ἐνῶ οὗτος πρὸ μικροῦ ἐπιτεσσάμενος κατὰ τῆς φορολογίας τῶν ἀποικίων ἐδημηγόρησεν.

Ἀφ' οὗ δὲ ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ ἐννέα περίου μηνας εἰς ἀφανὴ ὅλως διετέλεσε ἐρημίαν, ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς στίχους τινάς, διὰ χειρὸς τῆς Λαίδου Πίττ γεγραμμένους, ἐν οἷς ὁ σύζυγος αὐτῆς παρεκάλει νὰ τῷ ἐπιτραπῇ νὰ παραιτήτῃ τὴν μυστικὴν σφραγίδα τοῦ κράτους. Ὁ βασιλεὺς ἀπεποιήθη κατ' ἀρχὰς χάριν εὐπρεπείας, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐδέχθη τὴν παραιτήσιν· καὶ τῇ ἀληθείᾳ ὁ Πίττ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἶχε λησμονηθῇ σχεδὸν ὥς ἂν ἔκειτο ἡδὴ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ.

Τελευταῖον διελύθησαν καὶ παρήλθον τὰ ἐπὶ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ σωρευθέντα νέφη. Ἡ ἀρθρίτις ἀνακάμψασα ἀπῆλλαξεν αὐτὸν ἀπὸ νόσου δεινότερας. Τὰ νεῦρά του ἀνεστομώθησαν, τὸ πνεῦμα ἀνεκουρίσθη. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐξύπνισιν ὥς ἀπὸ πυρετικοῦ τινος ὁνείρου. Ἀλλόκοτος δὲ ὑπῆρξεν ἡ ἀνάρρωσις ἐκείνη. Οἱ ἄνθρωποι εἶχον συνειθίσει νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτοῦ, ὥς περὶ τεθνηκότος, καὶ ὅταν κατὰ πρῶτον ἐνεφανίσθη εἰς τὴν αἵθουσαν τοῦ βασιλείου, ἐξεπλάγησαν ὥς ἂν εἶδον φάντασμα ἐνώπιόν των. Ὑπὲρ τὰ δύο δὲ ἔτη καὶ ἡμισυ εἶχον παρέλθει ἀφ' ἧς τὸ ἔσχατον παρέστη εἰς τὸ δημόσιον.

Εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς αἰτίας τοῦ ν' ἀπορῇ καὶ νὰ ἐξίςκται. Ὁ κόσμος εἰς τὸν ὁποῖον ἡδὴ εἰσῆρχετο δὲν ἦτο ὁ κόσμος τὸν ὁποῖον εἶχε καταλίπει. Τὸ ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον εἶχεν αὐτὸς συγκροτήσῃ, δὲν μετεβλήθη μὲν ποτὲ καθ' ὁλοκληρίαν, ἀλλὰ τσαπῦται ἐχέρευσαν ἐν αὐτῷ θέσεις καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο νέοι διορισμοί, ὥστε δὲν ἠδύνατο ὁ ἴδιος νὰ γνωρίσῃ τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἔργον. Ὁ Κάρολος Τζουνσένδιος εἶχεν ἀποθάνει. Ὁ Λόρδος Σχελδούρμιος εἶχεν ἀπολυθῇ τῆς ὑπηρεσίας. Ὁ Κονουάυς εἶχεν ἀποθῇ ἐντελῶς ἀσήμενος. Ὁ δευτεῖς Γράφτων εἶχε περιπέσει εἰς τὰς χεῖρας τῆς περὶ τὸν Βεδφόρδιον φητρίας. Οἱ περὶ τὸν Βεδφόρδιον εἶχον ἐγκαταλείψει τοὺς Γρενουίλλιους, εἶχον προσπέσει εἰς τὸν βασιλέα καὶ ἦσαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Ὁ Λόρδος Νόρθ ἦτο ὑπογραμματοεὺς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ προήγατο ὁπτημέραι. Ἡ νῆτος Κόρσικα παρεδόθη ἀμαχητὶ εἰς τὴν Γαλλίαν. Αἱ μετὰ τῶν ἀποικίων ἐριδες ἀνεζωπυρήθησαν. Γενικαί παρηνέθησαν βουλευτικαὶ ἐκλογαί. Οὐίλκιός τις, πάλαι ποτὲ βουλευτὴς καὶ αἰσχρὸς λαιδορογράφος, ἐξωσθεὶς δὲ ἕνεκα τούτου ἀπὸ τῆς βουλῆς καὶ ἐξορισθεὶς ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας, εἶχεν ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἐπανέλθει οἰκαδε καὶ ἐκλεχθῇ αὖθις βουλευτῆς. Ἡ βουλὴ δὲν τὸν ἐδέχθη, καὶ ἐπειδὴ οἱ ἐκλογεῖς ἐπέμενον μὴ θέλοντες νὰ προχειρίσωσιν ἀντιπρόσωπον αὐτῶν τὸν ὑπουργικὸν ὑπαφῆριον, ἡ Βουλὴ ἐκλεξεν αὐτὴ τὸν βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης. Τότε προστούτοις ἤρχισεν τὸ στάδιον αὐτοῦ καὶ ὁ διαδόχτος δημοσιογράφος Ἰούνιος, ὁ τοσοῦτον φοβερός εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖνο ἐπαγαγὼν πληγὰς. Ὡστε ἐντελὴς συνέδη πραγμάτων ἀλλοίωσις καὶ, τὸ

δεινότερον, πᾶσαι αἱ περιπόθηται εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Πίττ ἀρχαί τῆς ἐξωτερικῆς, τῆς ἐσωτερικῆς, τῆς ἀποικιακῆς πολιτικῆς, προσεβλήθησαν, ἐπὶ τῆς ἀμαυρώσεως τοῦ πνεύματος αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον αὐτὸς εἶχε συγκροτήσῃ.

Τὰ ὑπολοιπα τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἔτη κατηνάλωθησαν εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῶν πραγμάτων· καὶ ἐπέτυχεν μὲν ὁ ἀνὴρ εἰς τὸ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ εἰς τὸ νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν πατρίδα ἀπὸ ὅλων τῶν ὀλεθρίων ἀποτελεσμάτων ὅσα ἐπέτυχεν ἡ ἀσύνετος τοῦ ὑπουργείου ἐκείνου πολιτικὴ.

Ἐρε δὲ δύο κατὰ τῆς κυβερνήσεως συγκεκολλημέναις μερίδα· τὴν μερίδα τῶν ἰδῶν αὐτοῦ κηδεστῶν, τῶν Γρενουίλλιων, καὶ τὴν μερίδα τοῦ Λόρδου Ροκιγγάμ. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Οὐίλκιου, αἱ δύο αὗται φατρίαι συνεψηφήθησαν· ἐπὶ πολλῶν ὁμῶς ἄλλων σπουδαίων ζητημάτων, ἐδ' ἡγοῦντο δεινῶς, διότι ἦσαν πολέμιοι πρὸς ἀλλήλους οὐδὲν ἦττον ἢ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον. Οἱ περὶ τοὺς Γρενουίλλιους, ἐπὶ πολλὰ ἔτη, κατεδίωξαν τοὺς περὶ τὸν Ροκιγγάμ, δι' ἄλλα παλλήλων πικρῶν λαιδορογραφίων. Καὶ πολὺς μὲν παρήλθε χρόνος πρὶν ἢ οἱ περὶ τὸν Ροκιγγάμ ἀποδώσωσιν αὐτοῖς τὰ ἴσα· ἀλλὰ δυσμενεστάτη τις διατριβή, καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ Γρενουίλλιου γραφεῖτα, ἀνέτρεψε τὴν ὑπομονὴν αὐτῶν. Ὁ Βούρκε ἀνέλοσε νὰ ὑπερασπισθῇ καὶ νὰ ἐκδικήσῃ τοὺς φίλους αὐτοῦ καὶ ἐξεπλήρωσε τὸ ἔργον τοῦτο μετὰ θαυμαστῆς ἐπιτηδειότητος καὶ ἰσχύος. Διότι ἀνεδείχθη κατὰ πάντα νικηφόρος, μάλιστα δὲ νικηφόρος ἀνεδείχθη, ὅταν ἐπατέθη κατὰ τῶν αὐχμηρῶν ἐκείνων καὶ εὐτελῶν πολιτισιογραφικῶν καὶ οἰκονομικῶν λαπτολογιῶν, αἰτίαις ἀπετέλουν τὴν κυριωτέραν τοῦ Γρενουίλλιου κανονίαν. Ὁ τρίβων πραγματοδότης δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὸν μέγαν ῥήτορα καὶ φιλόσοφον, οὐδὲ ἐν τῷ ὅλῳ οἰκίῳ αὐτῷ τούτῳ πεδίῳ· καὶ ζωηρὰν εἰσέτι εἶχε τὴν συναίσθησιν τοῦ αἵσχους καὶ τοῦ ἄλογου τῆς δικταίας ταύτης τιμωρίας, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπεράνη αὐθις εἰς τὰ πράγματα ὁ Πίττ. Εἰλικρινὴς σύμπραξις μεταξὺ τῶν δύο κλασμάτων τῆς ἀντιπολιτευσεως ἦτο ἀδύνατος· καὶ οὐδ' ὁ Πίττ ἠδύνατο εὐχερῶς νὰ συδεθῇ μεθ' ἑτέρου ἐξ αὐτῶν. Τὰ μὲν αἰσθήματα αὐτοῦ, καὶ περ' τσαπῦτας παθόντος καὶ ἐπαγαγόντος ὕβρεις, ἀπέκλινον πρὸς τοὺς Γρενουίλλιους, διότι ἰσχυρόν εἶχε τὸ συγγενικὸν φίλτρον, καὶ ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ, ὅστις ἦτο μὲν ἀγέρωχος ἀλλ' ὄχι τραχὺς, εἶχε παυθῇ ὑπὸ τῶν παθημάτων. Ἀλλὰ πολλὴ διαφωνία περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀποικιακῆς φορολογίας διεχώριζεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν συγγενῶν. Οὐδὲν ἦττον προέτεινε τὴν δεξιάν πρὸς τὸν Γεώργιον Γρενουίλλιον καὶ συνδιηλλάγη μετὰ τῶν γυναικευδελφῶν.

Λόγῳ φρονημάτων, ὁ Πίττ ἦτο ποῦν πλησιέστερος πρὸς τοὺς περὶ τὸν Ροκιγγάμ ἢ πρὸς τοὺς ἰδίους κηδεστάς. Ἀλλὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ Ροκιγγάμ ὑπῆρχε χάσμα, τὸ ὁποῖον εὐχερῶς δὲν ἠδύνατο νὰ πληρωθῇ. Διότι ἠδίκησεν αὐτοὺς, διότι κατηνάλωσεν ἅπαν τὸ κεφάλαιον τῆς μεγαλοφυΐας, τῆς φήμης καὶ τῆς κοινῆς εὐνοίας αὐτοῦ, ἵνα καταδόλῃ αὐτοῦ;

ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. Πολλοὶ προστούτοις τῶν ἐπιφανῶν ἢ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ τῶν κατὰ τὴν βόρειον Ἀμερικὴν ἀποικιῶν ἄνδρων ἀχμαίαν ἔτι ἐσωζον τὴν μνήμην τῆς ὀριμύτητος καὶ τῆς περιφρονήσεως μετ' ἧς ἐπολιτεύθη πρὸς αὐτοὺς καθ' ἣν ἐποχὴν ἀνέλαβε τὴν κυβέρνησιν τῶν πραγμάτων. Ἀπὸ τῶν διατριβῶν καὶ τῶν δημηγοριῶν τοῦ Βούρκε, ἔτι δὲ μᾶλλον ἀπὸ τῶν ἰδιαίτερων αὐτοῦ ἐπιστολῶν καὶ λόγων ἐξάγεται σαφῶς, ὅτι ἔτρεφε πρὸς τὸν Πίττ αἰσθησὶν οὐ πολὺ ἀ-έχων τῆς ἀποστρεφῆς. Ὁ Πίττ εἶχε μὲν βεβαίως τὴν συνείδησιν τοῦ ἁμαρτήματός του καὶ ἐπιθύμει νὰ τὸ διορθώσῃ Ἀλλὰ αἱ φιλικαὶ αὐτοῦ προτάσεις, καὶ περ μετὰ πολλῆς προθυμίας καὶ ἀλλοτρίας ὁλως εἰς τὸ ἥθος τοῦ εὐπροσηγορίας γενομένου, ἔτυχον κατ' ἀρχὰς παρὰ τῷ Λόρδῳ Ροκινγκάμ ψυχρὰς ὑπεδοχῆς. Μόλιον κατὰ μικρὸν, ἢ μεταξὺ τῶν δύο ἐκείνων ἀνδρῶν σχίσαις ἀπέβη εὐμενεστέρα, ἐπὶ δὲ τέλους καὶ φιλική. Τὰ παρελθόντα ὁμως οὐδέποτε ἐντελῶς ἐλησμονήθησαν.

Ἐν τούτοις ὁ Πίττ δὲν ἦτο μόνος ἀλλὰ συνεκρότητε περὶ ἐαυτὸν μερίδα εὐάριθμον μὲν, ἰσχυράν δὲ διὰ τὰ μεγάλα καὶ ποικίλα προτερήματα τῶν ὁπαδῶν αὐτῆς. Τῆς δὲ φάλαγγος ταύτης πρωτοστάται ἦσαν ὁ Λόρδος Κάμδεν, ὁ Λόρδος Σχελδούρνιος, ὁ συνταγματάρχης Βάρρς καὶ ὁ Δούνη γγ, ὁ μετέπειτα Λόρδος Ἀσβουρτων προχειρισθείς.

Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Πίττ, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπαθεν οἰανδῆποτέ τινα μείωσιν. Ἡ εὐγλωττία του μέχρι τέλους σχεδὸν ἐκίνει τὸν κοινὸν ἐνθουσιασμόν· ἀλλ' ἡ εὐγλωττία αὕτη δὲν ἦτο κυρίως πολλὰ κατὰλληλος εἰς τὴν τῶν Λόρδων βουλήν. Ὁ μεγαλοπρεπὴς ἐκεῖνος καὶ παράφορος, ἀλλὰ παρικειδαικὸς ὁπωςοῦν λόγος, καθ' ὃν οὗτος πάντας ἀνθρώπους ὑπερέβηκε καὶ τὸν ὅποιον ἐπεχόσμου βλέμματα, σχήματα καὶ κινήματα ἄξια τοῦ ἐπιτηδειότερου ὑποκριτοῦ, δὲν ἦτο ἐν οἰκείῳ τόπῳ εἰς τὴν μικρὰν ἐκείνην αἴθουσαν, τῆς ὁποίας τὸ ἀκροατήριον δὲν συνέκειτο πολλάκις εἰμὴ ἀπὸ τριῶν ἢ τεσσάρων δυσκινήτων ἀρχιερέων, τριῶν ἢ τεσσάρων ἀρχαίων δικαστῶν, οἵτινες πρὸ πολλῶν ἐτῶν συνείθισαν νὰ μὴ ἀποδίδωσι πολλὴν ἀξίαν εἰς τὴν ῥητορικὴν τέχνην καὶ νὰ ἀφορῶσι μόνον εἰς τὰ γεγονότα καὶ τὰ ἐπιχειρήματα, τριῶν δὲ ἢ τεσσάρων κυρίων τοῦ συρμοῦ, παρ' οἷς καὶ τὸ ὅσον ἐνθουσιασμοῦ, χλευασμὸν μόνον ἐκίνει. Ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων, ἐνίσταται μία ἀστραπή τοῦ βλέμματος αὐτοῦ, ἐν κίνηματι τῆς χειρὸς κατέλθουσιν τοὺς ἀντιπάλους. Ἐν δὲ τῇ τῶν Λόρδων βουλῇ, ἡ ὁρμὴ αὐτοῦ καὶ τὸ πάθος ἐπρωξένουν πολὺ ὀλιγωτέραν ἐντύπωσιν ἢ ἡ μετριότης, ἡ σύνεσις, ἡ εὐκρινὴς τάξις καὶ ἡ γαλήνιος ἀξιοπρέπεια τοῦ λόγου πολλῶν ἄλλων ῥητόρων.

Μετ' ὀλίγον ἀπέθανεν ὁ Γεώργιος Γρενουίλλιος, καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ διελύθη ἐντὸς μικροῦ, προσελθόντων τῶν πλείστων ὁπαδῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ἄν ὁ ἀ-ὄν ἐκεῖνος ἐπέζη, αἱ φιλικοὶ δεσμοὶ αἵτινες μετὰ πολυετῆ ψυχρότητα καὶ ἔριν, εἶχον ἀνανεωθῇ μετὰ αὐτοῦ καὶ τοῦ γαμβροῦ του, ἤθελον, καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας, διασπασθῇ καὶ πάλιν βιαίως. Διότι

μερικὴν ἀποικιῶν εἰς ἑλαβεν ἡδὴ μορφήν φοβερὰν. Ἡ καταπίεσις προεκάλεσε τὴν ἀντίστασιν· ἡ ἀντίστασις ἐχρησίμευσεν ὡς πρόφασις νέας καταπίεσεως. Αἱ παραινέσεις ὅλων τῶν μεγίστων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πολιτικῶν ἀνδρῶν, δὲν εἰσκηκούσθησαν. Μετ' ὀλίγον εἰς τὸ Ἀγγλικὸν παρλαμέντον ἀντετάχθη ἐθνικὴ τῶν ἀποικιῶν συνέλευσις. Ἐπειτα αἱ δύο χῶραι ἦλθον εἰς χεῖρας. Τελευταῖον ὁ κοινὸς τῶν δύο ἐθνῶν δεσμός ἐκόπη. Δύο Ἀγγλῶν ἑκατομύρια, οἵτινες πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν ἦσαν ἐπίσης πιστοὶ εἰς τὸν βασιλέα αὐτῶν καὶ ἐπίσης ἐπίτῃ πατρίδι αὐτῶν ἐγαυρίων ὅσον αἱ πισότεροι καὶ μᾶλλον φιλοπάτριδες πολῖται τῆς μητροπόλεως, ἐχωρίσθησαν ἀπὸ αὐτῆς διὰ πράξεως ἐπισήμου. Ἐπὶ τινα χρόνον, ἐνομίζετο ὅτι οἱ ἀποστατήσαντες δὲν θέλουν δυνηθῇ νὰ ἀνταγωνισθῶσιν εὐδοκίμως πρὸς τὴν ὑπέρσχον οἰκονομικὴν καὶ στρατιωτικὴν δύναμιν τῆς πατρίδος. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ συμφοραὶ ἀλλεπάλληλοι διετκέδαζαν τὴν πλάνην τῆς ἐθνικῆς τῶν Ἀγγλῶν κενοδοξίας. Τελευταῖον μέγας Βρετανικὸς στρατός, ἀκηρυδικῶς, λιμοκτονῶν καὶ πανταχόθεν ὑπὸ πολεμίων πιεζόμενος, ἠναγκάσθη νὰ παραδῶσιν τὰ ὅπλα. Αἱ κυβερνήσεις ἐκείναι, τὰς ὁποίας ἡ Ἀγγλία, ἐν τῷ προηγουμένῳ πολέμῳ, τοσοῦτον δεινῶς ἐταπείνωσεν, ἡ δὲ ἀνάμνησις τῶν παθημάτων αὐτῶν ἐπὶ πολλὰ ἔτι κατέτηκεν, εἶδον μετ' ἀγαλλιᾶσεως, ὅτι ἔρθασεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδίκησεως. Ἡ Γαλλία ἀνεγνώρισε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ὁμοσπόνδων πολιτειῶν, καὶ ἀμφιβολία σχεδὸν δὲν ὑπῆρχεν, ὅτι ἡ Ἰσπανία θέλει μετ' ὀλίγον μιμηθῇ τὸ παραδειγμα αὐτῆς.

Ὁ Πίττ καὶ ὁ Ροκινγκάμ συνηγωνίσθησαν εἰλικρινῶς ἵνα ἀπαλλάξωσι τὴν πολιτείαν ἀπὸ τῆς ἐπικινδύνου ταύτης θέσεως· ἀλλὰ διὰ διαφόρων ὁδῶν πρὸς τὸν αὐτὸν ἔτεινον σκοπόν. Ὁ Λόρδος Ροκινγκάμ ἐπρέσβευε, καὶ ὡς ἀπέδειξαν τὰ πράγματα ὀρθότατα, ὅτι αἱ στασιάζουσαι ἐπαρχίαι ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τοῦ κράτους διὰ παντός καὶ ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς Ἀμερικανικῆς ἡπείρου παράτασις τοῦ πολέμου, ἄλλο ἀποτέλεσμα δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ εἰμὴ τὴν διαίρεσιν δυνάμεων, τῶν ὁποίων ἐπιθυμητὴ ἦτο ἡ συμπύκνωσις. Ἡ Ἀγγλία, κατ' αὐτὸν, παραιτουμένη τῆς ματαίας ἐλπίδος τοῦ νὰ καθυποβάλῃ καὶ αὐτὴς εἰς τὸν ζυγὸν αὐτῆς τὴν βόρειον Ἀμερικὴν, ἠδύνατο ἴσως νὰ ἀποφύγῃ τὸν μετὰ τῆς Γαλλίας πόλεμον ἢ, ἂν ὁ πόλεμος οὗτος ἦτο ἀναπόδραστος, ἠδύνατο νὰ διεξαγάγῃ αὐτὸν εὐδοκίμως καὶ ἐνδόξως. Ἡδύνατο δὲ ἴσως καὶ νὰ ἀποζημιωθῇ ἐν μέρει διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀποικιῶν ἐκείνων, ἀπαιροῦσα χώρας τινὰς ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐκείνων, οἵτινες ἤλπισαν νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῆς ἐμφυλίας αὐτῆς διεξέσεως. Ὁ Λόρδος Ροκινγκάμ λοιπὸν, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ συντασσόμενοι, ἐφρόνουν, ὅτι τὸ φρονιμώτερον διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἦτο νὰ ἀναγνωρίσῃ μὲν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ὁμοσπόνδων πολιτειῶν, νὰ τρέψῃ δὲ ἀπάσας αὐτῆς τὰς δυνάμεις κατὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν αὐτῆς ἐχθρῶν.

Ὁ Πίττ ἠδύνατο ἴσως νὰ ἀσπασθῇ τὴν αὐτὴν γνώμην. Καὶ τωόντι, πρὶν ἢ ἡ Γαλλία ἀναμιχθῇ εἰς τὴν μετὰ τῶν ἀποικιῶν ἔριν τῆς Ἀγγλίας, ὁ Πίττ εἶχεν

ἀποφανθῇ ἐπανελημμένως καὶ ἐντονώτατα, ὅτι ἀδύνατον ἦτο νὰ κατατροπωθῇ ἡ Ἀμερική· λογικῶς δὲ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνδυναμωθῇ, ὅτι ἐυκολώτερον ἦτο νὰ κατατροπωθῶν ἡ Ἀμερική καὶ ἡ Γαλλία συνάμα ἢ νὰ καταβληθῇ μόνη ἡ Ἀμερική. Ἀλλὰ τὰ πάθη αὐτοῦ κατίσχυσαν· τῆς κρίσεως καὶ ἐτύφλωσαν τὸν ἄνδρα πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀντίφασιν. Αὐταὶ αἱ περιστάσεις, αἵτινες κατέστησαν ἀναπόδραστον τὸν χωρισμὸν τῶν ἀποικίων, κατέστησαν τὸν χωρισμὸν τοῦτον ἐντελῶς αὐτῷ ἀφόρητον. Ὁ διαμιγλισμὸς τοῦ κράτους ἐφαίνετο αὐτῷ ὀλιγώτερον ὀλέθριος καὶ ἐξευτελιστικὸς ἢ ἂν παρήγετο ἀπὸ μόνων ἐσωτερικῶν διενέξεων, ἢ δὲ ἐξωτερικῆς ἐπαγόμενης ἐπεμβάσεως. Τὸ αἶμα τοῦ ἐβράζεν ἅμα ἐσυλλογίζετο τὴν ταπείνωσιν τῆς πατρίδος. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἠθιάνετο ὡς προσωπικὴν καθ' ἑαυτοῦ ὕβριν πᾶν ὅ,τι ἐμείωνε τὸ ἀξίωμα αὐτῆς. Καὶ τὸ αἶσθημα τοῦτο ἦτο φυσικόν. Αὐτὸς ἀνέδειξεν αὐτὴν μεγάλην καὶ ἐγαυρίαν μὲν ἐπὶ τούτῳ, ἐγαυρίαν δὲ καὶ ἐκείνη ἐπ' αὐτῷ. Ὁ Πίττ ἐνθυμεῖτο ὅτι πρὸ εἴκοσι καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν, ἐν ἡμέραις πονηραῖς, καθ' ἃς ἀπέδαλλε μὲν τὰς κτήσεις, ἀτιμάζετο δὲ ἡ σημαία αὐτῆς, αὐτὸν ἐκάλεισε νὰ τὴν σώσῃ. Ἐνθυμεῖτο τὴν αἰφνιδίαν καὶ ἐνδοξον ἀλλοίωσιν, τὴν ὁποῖαν ἐπέφερεν ἡ πολιτικὴ αὐτοῦ, τὴν μακρὰν τῶν θριάμβων σειρὰν, τὰς ἡμέρας ἐκείνας καθ' ἃς τοσαῦτα ὡμολογοῦντο αὐτῷ χάριτες, τὰς νύκτας ἐκείνας, καθ' ἃς τοσαῦτα εἰς τιμὴν αὐτοῦ ἐτελοῦντο φωτοχυταί. Καταπλεγόμενος δὲ ὑπὸ τῶν τοιούτων ἀναμνήσεων, ἀπεφάσισε νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, ὅσοι συνιδούλευον τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ανεξαρτησίας τῶν ἀποικίων. Ὅτι ἠπατάτο, δυσκόλως δύνανται νὰ τὸ ἀρνηθῶσιν αὐτοὶ οἱ θερμότεροι αὐτοῦ θαυμασταί· διότι τῶνόντι ἡ συνθήκη δι' ἣς, μετ' ὀλίγα ἔτη, ἀνεγνώρισθη ἡ δημοκρατία τῶν ὁμοσπόνδων πολιτειῶν, ὅπως ἔργον τῶν εἰλικρινεστέρων αὐτοῦ ὁπαδῶν καὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἀγαπητοῦ υἱοῦ.

Ὁ δούξ Ῥιχμόνδου εἶχεν ἀναγγεῖλει ὅτι θέλει προτείνει νὰ ὑποβληθῇ ἀναφορὰ εἰς τὸν θρόνον κατὰ τῆς περαιτέρω ἐξακολουθήσεως τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἐχθροπραξιῶν, ὁ δὲ Πίττ, ὅστις ἐπὶ τινα χρόνον, δὲν εἶχεν ἐμφανισθῇ εἰς τὴν βουλὴν τῶν Λόρδων, ἐκεκ τῆς προαγομένης αὐτοῦ πηρώσεως, ἀπεφάσισε νὰ παρευρεθῇ, εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ἐν τῇ βουλῇ καὶ ν' ἀποφανθῇ, ὅτι κατὰ τοῦτο διεφώνει ἐντελῶς πρὸς τοὺς περὶ τοῦ Ῥοκινγκάμ. Μέγας δὲ ἦτο ὁ ἐρεθισμὸς τοῦ καὶ οἱ ἱατροὶ τοῦ, ἀνησυχῆσαντες, τὸν συνεβούλευσαν θερμῶς νὰ ἡτυχάσῃ καὶ νὰ μείνῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ· ἀλλ' αὐτὸς δὲν κατεπαίσθη. Ὁ υἱὸς αὐτοῦ Γουλιέλμος καὶ ὁ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβρὸς Λόρδος Μαχὼν τὸν συνώδισαν εἰς Οὐεστμίνστερον. Ἀνεπαίσθη δὲ μικρὸν εἰς τὸ γραφεῖον μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῶν συζητήσεων, καὶ ἐπειτα ἐπορεύθη χωλαίνων καὶ ἐπὶ τῶν δύο νέων ἐκείνων στηρίζόμενος, πρὸς τὴν εἶδαν αὐτοῦ. Τὰ ἐλάχιστα περιστατικὰ τῆς ἡμέρας ἐκείνης παρατηρήθησαν καὶ ἐπιμελῶς ἐσημειώθησαν. Παρατηρήθη λοιπὸν, ὅτι προσεκύνητε φιλοφρονέστατα τοὺς Λόρδους ἐκείνους, ὅσοι ἐπροσηκώθησαν διὰ νὰ δώσωσι τόπον εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ. Εἶχε δὲ

εἰς τὴν χεῖρα τὴν βακτηρίαν καὶ ἐφόρει, κατὰ τὴν ἐνηθειάν του, πολυτελὲς ἐξ ὀλοστηρικοῦ ἱμάτιον. Οἱ πόδες τοῦ ἦσαν περιτετυλιγμένοι εἰς φλανέλλας. Τοσοῦτον δὲ ὀγκώδης ἦτο ἡ φενάκη αὐτοῦ, καὶ κάτισχον τὸ πρόσωπον, ὥστε οὐδὲν ἐκ τῶν χαρακτηρῶν αὐτοῦ ἐφαίνετο ἄλλο ἐκτὸς τοῦ μετεώρου τῆς ῥίνος αὐτοῦ τόξου καὶ τῶν ὀρθαλμῶν, αἵτινες ἐτώζον ἐπὶ αἴγλην τινὰ τοῦ ἀρχαίου πυρός.

Ἀφ' οὗ ὠμίλησεν ὁ δούξ Ῥιχμόνδου, ἀνέστη ὁ Πίττ. Κατ' ἀρχὰς ἡ φωνὴ τοῦ ἦτο ἀκατάληπτος. Τελευταῖον ὁ ἦχος αὐτοῦ ἀπέβη εὐκρινέστερος καὶ ὁ λόγος ζωηρότερος ὅπως οὖν. Ἐκ διαλειμμάτων οἱ ἱκροαταὶ ἀντελαμβάνοντο ἐννοίας τινός ἢ ἐκφράσεως ἀνακαλούσης τὸν παλαιὸν ποτὲ ἄλκιμον Γουλιέλμον Πίττ. Ἀλλ' ἦτο πρόσδηλον, ὅτι δὲν ἦτο πλέον ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος· ἔχασε δὲ τὸν εἰρμόν τοῦ λόγου, ἐστάθη, ἐπανελάβετο πολλάκις τὰς αὐτὰς λέξεις καὶ τοσοῦτον ἦτο παρυσπασμένος, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνθυμηθῇ τὰ ἐπιστημότερα τῶν ὀνομάτων. Ἡ βουλὴ διήκουσεν αὐτοῦ ἐν πανηγυρικῇ σιωπῇ, ἐπιδεικνύουσα τῷ ἄνδρὶ τὴν θαυμάσιαν αὐτῆς εὐλάβειαν καὶ συμπάθειαν. Τοσαύτη δ' ἐπεκράτει σιγὴ ὥστε ἠδύνατο ν' ἀκουσθῇ ἡ πτώσις ῥινομάκτρον. Ὁ δούξ Ῥιχμόνδου ἀπήντησε μετὰ πλείστης κοσμιότητος καὶ εὐγενείας· ἀλλ' ὁμιλοῦντος αὐτοῦ παρατηρήθη, ὅτι ὁ γέρων ἦτο ἀνήτυχος καὶ ἡρατισμένος. Ὁ δούξ ἐκάθησεν ἀνέστη δὲ πάλιν ὁ Πίττ, ἐπέθηκε τὴν χεῖρα εἰς τὸ πτῆθος καὶ κατέπεσεν ἀπόκληκτος. Τρεῖς ἢ τέσσαρες παρακτῆματι Λόρδοι ἐδέχθησαν αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν. Ἡ βουλὴ διελύθη τεταραγμένη, ὁ πνέων τὰ λείψαντα ἀντὶ ἐκομίσθη εἰς τὴν οἰκίαν ἐνὸς τῶν ὑπαλλήλων τῆς βουλῆς, καὶ συνελθὼν ἠδυνήθη νὰ ὑπομείνῃ τὴν εἰς τὴν ἐπαυλιν αὐτοῦ μεταφορὰν. Ἀπέθανε δ' ἐκεῖ μετὰ τινῶν ἐβδομάδων ἀσθένειαν, εἰς ἡλικίαν ἐτῶν 70. Παρὰ τὴν κλίνην αὐτοῦ ἐγρηγέρησαν μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς, ἡ γυνὴ καὶ τὰ τέκνα, μετὰ στοργῆς ἐναγωνίου, εἰς ἣν εἶχε τῶνόντι μέγιστον δικαίωμα, διότι, πρὸς τοὺς ἄλλους ὧν πολλάκις ἀγέρωχος καὶ ἰδιότροπος, πρὸς τοὺς οἰκείους διετέλεσε πέσαν ἔως τοῦ θανάτου ἀγαθός. Οἱ μὲν πολιτικοὶ ἀντίζηλοι ἐροῦντο αὐτὸν, οἱ δὲ πολιτικοὶ φίλοι ἐθεώρησαν αὐτὸν μετὰ εὐλαδίας μᾶλλον ἢ ἀγάπης· ἀλλ' οὐδεὶς ποτὲ φέβος φαίνεται ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν προσήλωσιν τὴν ὁποῖαν προεκάλει παρὰ τοῖς ποθητοῖς ἐκείνοις τῆς καρδίας τοῦ μελήματιν, τὸ πρὸς αὐτὰ ἐπιδεικνυόμενον ἀδιαλείπτως καὶ μυριότροπως ὑπ' αὐτοῦ φίλτρον.

Ὁ Πίττ, καθ' ἣν ἐποχὴν ἀπέθανε δὲν εἶχεν εἰς ἀμφότερας τὰς βουλάς οὐδὲ δέκα πρωςωπικούς ὁπαδούς. Τὸ μὲν ἥμισυ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἠλλοτριώθησαν πρὸς αὐτὸν ἕνεκα τῶν ἀμαρτημάτων τοῦ, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ ἕνεκα τῶν ἀγώνων εὖς κατέβαλλε πρὸς διόρθωσιν τῶν ἀμαρτημάτων ἐκείνων. Διὰ τοῦ τελευταίου λόγου τοῦ προσέβαλε ἅμα μὲν τὴν πολιτικὴν ἣν ἡ κυβέρνησις ἠκολούθει, ἅμα δὲ τὴν πολιτικὴν ἣν ἡ ἀντιπολίτευσις ἠπαύετο· ἀλλὰ ὁ θάνατος αὐτοῦ ἀνεξωπύρωσεν ἅπασαν τὴν ἀρχαίαν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην τῆς πατρίδος. Τίς ἠδύνατο ν' ἀκούσῃ ἄνευ συγ-

κινήσεως τὴν πτώσιν ἐκείνου, ὅστις τοιοῦτον καὶ ἐπὶ τοιοῦτον διετέλεσε μέγας; Καὶ τὰ περιστατικὰ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ ἐρχίνοντο προσήκοντα εἰς τραγωδίαν μᾶλλον ἢ εἰς βίαν πραγματικόν. Ὁ μέγας ἐκεῖνος πολιτικός ἀνὴρ, μεστὸς χρόνων καὶ ἀξιώματος, ἀγόμενος εἰς τὸ τῶν γερόντων τῆς πολιτείας συνέδριον ὑπὸ υἱοῦ ἐξαιρέτους ἐπαγγελομένου τῇ πατρίδι ἐλπίδας, καὶ ἐν μέτῃ βουλῇ καταρρήγνυμενος, ἐνῶ ἡγωνίζετο νὰ ὑψώσῃ τὴν ἀθηνῆ αὐτοῦ φωνὴν ἵνα ἀναθάρρυνῃ τὸ τραπευθέν τῆς πατρίδος φρόνημα, δὲν ἠδύνατο βεβαίως εἰμὴ νὰ κινήσῃ βαθυτάτην εὐλάβειαν καὶ ἡγάπην. Ἡ διεβολὴ ἀπεδοξολώθη αὐτῇ τοῦ δικαίου καὶ μετρίου λόγου ἡ φωνὴ ἐφιμώθη. Οὐδ' ἐνθυμούντο εἰ ἄνθρωποι ἄλλο εἰμὴ τὴν ἐξαισίαν μεγαλοφυΐν, τὴν ἀκηλίδωτον χρησιμότητα, τὰς ἀναμφω σθητήτους ἐκδουλεύσεις ἐκείνου ὅστις οὐκ ἦν πλέον ἐν τοῖς οὗτοι. Τότε συνεφώνησαν εἰςάπαξ πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ μερίδες. Δημοσίᾳ ἐκφορᾷ, καὶ δημόσιον μνημεῖον ἐψηφίσθησαν ἐν σπουδῇ. Τὰ χρέη τοῦ τελευτήσαντος ἐπληρώθησαν. Ἐλήφθη πρόνοια περὶ τοῦ οἴκου του. Τὸ ἄστυ τοῦ Λονδίνου ἐζήτησεν ὥστε τὰ λείψανα τοῦ μεγάλου ἀνδρός, τὸν ὁποῖον ἐπὶ τοιοῦτον ἡγάπησε καὶ ἐτίμησε, νὰ ἀναπαυθῶν ὑπὸ τὸν θόλον τῆς λαμπρᾶς αὐτοῦ μητροπόλεως· ἀλλὰ ἡ αἴτησις ἦλθε βραδέως, διότι τὰ πάντα ἤδη εἶχον παρασκευασθῇ ἵνα κομισθῇ ὁ νεκρὸς εἰς τοὺς βασιλείους τῆς Ἀγγλίας τάφους.

Καὶ ὅλων μὲν τῶν κομμάτων ἄνθρωποι συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν ἐπικηδείων τοῦ Πίττ τιμῶν, ἀλλὰ τὸν νεκρὸν αὐτοῦ παρέπεμψεν εἰς τὸν τάφον μόνοι σχεδὸν εἰ ἀντίπαλοι τῆς κυβερνήσεως. Τὴν μὲν σημαίαν τοῦ Κόμητος Χαταμίας ἔφεραν ὁ συνταγματάρχης Βάρρης, συμπαρομαρτούντων αὐτῷ τοῦ δουκὸς Ῥιχμόνδου καὶ τοῦ Λόρδου Ῥοκίγγαμ. Ὁ Βούρκε, ὁ Σανδούχιος καὶ ὁ Δούνιγγ ἐκράτουν τὴν νεκρικὴν ὀθόνην. Μεταξὺ τῶν παρακολουθούντων εἰς τὴν κηδείαν διεκρίνετο ὁ Λόρδος Κᾶμδεν. Προΐστατο δὲ τῆς ὁλης ἐκφορᾶς ὁ νέος Γουλιέλμος Πίττ. Μετὰ παρέλευσιν 27 περίπου ἡμερῶν, ἐν ἡμέραις ἐπίσης πονηραῖς καὶ ἐπικινδύνους, καὶ αὐτοῦ τὸ συντετριμμένον σῶμα καὶ ἡ τεθραυσμένη καρδίᾳ, μετὰ τῆς αὐτῆς πομπῆς, εἰς τὴν αὐτὴν ἱερὰν κατετίθησαν γῆν.

Ὁ Πίττ κοιμᾶται παρὰ τὴν θόρειον τοῦ ἐν Οὐεσμινσέρω ναοῦ πύλην, ἐν χώρῳ ὅστις ἔκτοτε καθιερώθη διὰ τοὺς πολιτικούς ἀνδρας, καθὼς ἡ ἄλλη ἄκρα τῆς αὐτῆς πτέρυγος πρό καιροῦ προσδιορίσθη διὰ τοὺς ποιητάς. Ἐκεῖ ἀναπαύεται ὁ Μάινσφελδ, καὶ ὁ νιώτερος Γουλιέλμος Πίττ, καὶ ὁ Φόξ, καὶ ὁ Γράτταν, καὶ ὁ Κάνινγγ, καὶ ὁ Οὐίλβερφόρς. Ἐν οὐδενὶ δ' ἐτέρῳ κοιμητηρίῳ τῆς γῆς τοσοῦτοι μεγάλοι πολῖται κεῖνται ἐντὸς τοσοῦτου στενοῦ χώρου. Πολὺ δὲ ὑπεράνω τῶν περιφανῶν τούτων τάφων μετεωρίζεται τὸ μεγάλο πρεπὲς μνημεῖον τοῦ Πίττ τοῦ πρεσβυτέρου, τοῦ ὁποῖου ὁ ὑπὸ ἐπιτηδεῖας χεὶρὸς γλυφεὶς ἀνδριάς φαίνεται, ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐκείνου, ὡραμί, διὰ τοῦ ἀετώδους αὐτοῦ βλέμματος καὶ τῶν προτεινομένων δραχιδίωνων, ἀναθάρρυνων μὲν τὴν Ἀγγλίαν, ἀπειλῶν δὲ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς. Ἡ γενεὰ ἡ κατασκευάσασα αὐτῷ τὸ μνημεῖον ἐκεῖνο ἐξέλιπε. Ἐπύστη δὲ ὁ καιρὸς, καθ' ὃν αἱ κατεσκευασμέ-

καὶ δυσμενεῖς κρίσεις, τὰς ὁποίας οἱ σύγχρονοί του περὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ ἐσχημάτισαν, δύνανται νὰ βασανισθῶν ἡρέμα ὑπὸ τῆς ἱστορίας. Καὶ ἡ ἱστορία, θέλει μὲν παρατηρήσῃ τὰ ποικίλα αὐτοῦ ἀμαρτήματα, εἰς παραίνεσιν τῶν ὁρμητικῶν, καὶ τῶν ἀγερώχων, καὶ τῶν τολμηρῶν χαρακτήρων, θέλει δ' ἐπὶ τέλους ἐκφέρει τὴν λελογισμένην ἐτυμηγορίαν, ὅτι, ἐκ τῶν ἐξόχων ἀνδρῶν τῶν ὁποίων τὰ λείψανα κεῖνται περὶ αὐτόν, ὀλίγοι κατέλιπον ὄνομα ἀκηλιδωτότερον, λαμπρότερον δὲ οὐδεὶς.

ΘΑΛΙΠΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ.

Ἐν Λονδίῳ ὑπάρχει συνοικία ἦν πολλάκις ἐπετκέφθην ἐν τῇ ὀλιγοήμερῳ αὐτόθι διαμονῇ μου, ἦν δὲ οὐδέποτε ἐπλησίαζον χωρὶς νὰ αἰσθανθῶ ἑμαυτὸν ἰσχυρῶς συγκινούμενον. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἄστεος, πλατεῖα κυκλοτερῆς καὶ εὐρύχωρος, τεχνητὸν περικλείουσα ἄλσος, ἐξ οἰκιῶν μεγάλων καὶ εὐπρεπῶν συγκειμένη, ὁ Φινσβούριος λεγόμενος Κίρκος, εἶναι ἡ κατοικία τῶν Ἑλλήνων ἐποίκων. Ἐκεῖ δσάκις παρέρχόμενος ἔδλεπον γνωστὰς φυσιογνωμίας, ἔδλεπον μορφὰς ἡλιοκαεῖς καὶ ὀρθαλμοὺς ὧν ἡ ζωηρότης, ὧν ἐνίοτε ἡ λάμψις, κατὰ τὸ φύλον εἰς ὁ ἀνῆκον, ἐφάνετο ὡς διαμαρτύρησις κατὰ τῆς αἰωνίου βρετανικῆς ὁμίχλης, ἤκουον τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος μου κελαδούσαν μετὰ τῶν, ὡς λέγουσιν οἱ ἡμέτεροι γραμματικοί, ὁδοντοπροφέρτων καὶ λαρυγχοπροφέρτων ἐκείνων φθόγγων, οἵτινες φαίνονται ὡς ἀπὸ τὰ ἄντρα τοῦ βορρᾶ ἐξερχόμενοι, καὶ ἐνόμιζον ἑμαυτὸν μαγικῶς μετατεθέντα εἰς τὰς Ἀθήνας· ἡ δταν, ἀφορῶν πρὸς τὰς εὐρείας ἐκεῖνας ἀγυῖας, τὰς εὐθείας καὶ διαπνεομένας, τὰς ἐς ρωμένας ὡς αἰθούρας χοροῦ, πρὸς τὴν στίλβουσαν καθαρότητα, πρὸ τὸ ἀέριον μεταβάλλον εἰς ἡμέραν τὴν νύκτα, πρὸς τοὺς εὐπρεπεῖς ἀστynomικοὺς φύλακας, τοὺς πανταχοῦ παρόντας, πανταχοῦ ἀγρυπνον ἔχοντας τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὴν χεῖρα πρόθυμον, ὅταν ἐξ ὅλων τούτων τῶν γνωρισμάτων ἐννόουν ὅτι δὲν εὐρίσκομαι εἰς Ἀθήνας, τότε τὴν πικρίαν τινῶν διαλογισμῶν οἵτινες ἐθλίβον τὰς φρένας μου ἠθρονόμην μετριαζομένην ὑπὸ τινος αἰσθήματος μετέχοντος ἐθνικῆς ὑπερηφανείας, διότι ἔδλεπον εἰς μίαν ἄκραν τῆς μεγάλης εὐρωπαϊκῆς καρδίας ἣτις καλεῖται Λονδίνον, ὀχρευομένην τὴν δραστηριότητα τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπὶ τῆς παγκοσμίου ταύτης σκηνῆς τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἀντιπροσωπευόμενον καὶ σεβαστὸν γινόμενον, καὶ ἀπεριόριστον ἀπολαμβάνον πίστεως, καὶ τὸν ἐθνικὸν πρὸς τοὺς ξένους δικαιοῦν χαρακτῆρα· καὶ κατὰ νοῦν ἔφερον τὰς ἐνδόξους ἡμέρας, ὅταν ὁ χρυσοῦς καὶ πολυχρύμων ποταμὸς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου κατέκλυζε